

Tot familie gekozen

Overweging 30 december 2012 – Henk Kemper en Marc van de Giessen

*“ ... de Heilige familie, was die zo heilig?
Jozef wilde weg. Maria ongehuwd zwanger,
wellicht schande voor haar omgeving.
Moesten vluchten voor het leven.
Maar blijkbaar vond God Jozef en Maria goed genoeg ...”*

Eerste lezing: fragment uit 'Hier en nu' van Henry Nouwen

Tweede lezing: Lucas 2, 41-52

Inleiding en welkom

30 december is volgens het leesrooster het feest van de Heilige familie. De heilige familie roept beelden op van een gezin met een liefhebbende verzorgende vader en een moeder, zielsgelukkig, gezegend met een kind blakend van gezondheid. Een beetje zoals de kerststallen hier en in onze huizen.

In de Schriften wordt ons een ander gezin getoond. Jezus' ouders zijn radeloos wanneer hij als 12-jarige Jezus 3 dagen kwijt is. Niets heiligs in te herkennen, toch groeit Jezus op tot een man van wijsheid. God vond ze blijkbaar goed genoeg. Hij heeft ze uitgekozen om zijn droom met deze wereld uit te voeren. Ook al ben je niet hooggeleerd, heb je geen topprestaties in de sport geleverd of ben je niet succesvol in je werk.

God heeft ons ook uitgekozen om tot die Heilige familie te behoren, een geloofsfamilie. Omdat we goed genoeg voor God zijn. Dat geeft wat ruimte voor ons als Duif gemeenschap. Je mag hier een kind zijn, een broer of zus of een vader of moeder zijn in deze Heilige familie, ook vandaag op de drempel naar een nieuw jaar.

We mogen verbonden weten met elkaar omdat we, met zijn allen, belangrijk genoeg zijn om Gods droom met deze wereld uit te voeren. Ik wens je nogmaals welkom en hoop op een uur met inspiratie waar je vinden zal wat je zoekt en je religieus mag opwarmen of opladen.

Eerste lezing. Fragment uit 'Hier en nu' - Henry Nouwen

Kinderen zijn een geschenk van God. Ze worden ons geschonken om hun een veilige en liefdevolle plaats te bieden, waar ze tot innerlijke en uiterlijke vrijheid kunnen uitgroeien. Ze zijn als het ware vreemdelingen die om gastvrijheid vragen, goede vrienden worden en dan afscheid nemen om hun reis voort te zetten. Ze brengen enorme vreugde en groot verdriet met zich mee, juist omdat ze een geschenk zijn. En, zoals het spreekwoord zegt; een goed geschenk wordt tweemaal gegeven. Het geschenk dat we ontvangen, moeten we ook weer weggeven. Als ons kind ons verlaat om te gaan studeren, om werk te zoeken, om te trouwen, om naar een klooster te gaan of gewoon om zijn eigen weg te vinden, dan raken

VIERING VAN SCHRIFT EN TAFEL

30 december 2012

Tot familie gekozen

Voorgangers:
Henk Kemper
Marc van de Giessen

Koor en gemeenschap zingen o.l.v. Henk Kemper
met aan de vleugel Ton Visser

OECUMENISCHE BASISGEMEENTE DE DUIF
Amsterdam

vreugde en verdriet elkaar. Want dan voelen we ten diepste dat 'ons' kind niet werkelijk 'van ons' is maar ons geschonken om een waar geschenk voor anderen te kunnen zijn.

Het is zo moeilijk om kinderen hun vrijheid te geven- in het bijzonder in deze gewelddadige en zelfzuchtige wereld. We willen hen zo graag beschermen tegen alle mogelijke gevaren. Maar dat is onmogelijk. Ze behoren ons niet toe. Ze behoren God toe, en het is een van de grootste daden van godsvertrouwen, als we onze kinderen hun eigen keuzes te laten maken en hun de kans geven hun eigen weg te vinden.

Overweging

Afgelopen maanden heb ik gesolliciteerd voor een nieuwe baan. Als ik al werd uitgenodigd voor een sollicitatie-gesprek, dan laat ik het beste van jezelf zien. Ik toonde de raakvlakken met mijn werkervaring, mijn motivatie, mijn grappige kant, mijn serieuze kant, om de gespreksgeenoot maar te overtuigen waarom ik de baan zou moeten krijgen. Bij de een was ik te jong, de ander te oud, bij de een te links, de ander te rechts.

In de zomer liep ik in Noorwegen een pelgrimstocht, de St Olavs route. Ik liep kilometers met mijn rugzak een verlangen los dat ik een baan wilde dat aansloot bij mijn gelovige drijfveren. Maar ja. Met spiritualiteit kan je geen rekeningen betalen. Dus de religieuze ontdekking werd vertroebeld door de realiteit. Familie en vrienden, waaronder veel Duiven, vroegen mij regelmatig de stand van zaken. En, hoe is het? Heb je de baan gekregen? Zo nu en dan be kroop me het gevoel; Ben ik wel goed genoeg? Ik mis telkens net de mooie banen. Negeer ik de tekens uit de hemel? Ik ben zo met smart aan het zoeken. Op internet. In mijn netwerk. Via een head hunter. In erkenning door oud collega's. Ik zocht naar de aanwijzingen uit de hemel. Ik stel me toch beschikbaar? Maanden zocht ik met angst in het hart naar werk alsof ik Jozef en Maria was die op zoek was naar hun kind. Of misschien was ik Jezus ook kwijt, en zocht mee met hen.

Zoek je mij?

Zoek je mij? Er staat; Wist je niet dat je me vinden zou in het huis van mijn Vader? Vergat je dat ik in de aanwezigheid van de Vader ben? Zocht je me niet in de dingen van mijn Vader? Ik zocht in de buitenwereld, ik zocht mijn weg. Liet mijn verlangen om met gelovige drijfveren een baan te zoeken als een kompas gelden.

Henry Nouwen, leefde in de Ark, een gemeenschap met verstandelijk gehandicapte mensen, en was docent spiritualiteit. Hij is wereldbekend van zijn boeken met doorleefde spiritualiteit. Hij stoeide met depressies en onmogelijke liefdes, hij probeerde leven zin te geven zonder het lijden te ontkennen. Ik lees zijn boeken graag. Omdat 30 December volgens het leesrooster de feestdag van de Heilige Familie is, koos ik een stukje van Nouwen over het gezin. Een gezin is volgens hem de plek waarin een kind voorbereid wordt om als volwassene zelfstandig je eigen weg te vinden.

De taak van een ouder is om ruimte te bieden aan een kind om zijn eigen keuzes te leren maken en zijn eigen weg te vinden. Maria zal hetzelfde meegemaakt hebben. Enerzijds haar kind willen beschermen tegen de boze buitenwereld, anderzijds haar kind ruimte willen geven om zelf zijn weg te vinden. Zij luisterde naar zijn opmerking en bewaarde het in haar hart. Zij was niet hooggeleerd. Zij behoorde niet tot de rijke klasse. Zij heeft in de loop ter tijd bedacht wat het betekende dat God te vinden is in Jezus en Jezus te vinden is in Gods aanwezigheid.

Goed genoeg

En de Heilige familie was die zo heilig? Jozef wilde weg. Maria ongehuwd zwanger, wellicht schande voor haar omgeving. Moesten vluchten voor het leven. Maar blijkbaar vond God Jozef en Maria goed genoeg om mee te laten werken met zijn grote plan. Je wordt niet geselecteerd zoals bij werkgevers of headhunters. God heeft andere criteria omdat volgens God iedereen ertoe doet en erbij hoort. Omdat

iedereen goed genoeg is om mee te werken aan zijn plan om een stukje hemel op aarde te maken. Zoals Nouwen schrijft; je bent een geschenk van God en geschenk voor een ander.

Wij zijn precies daarom tot familie geroepen. Een geloofsfamilie, en zo kijkt God naar ons. Hij is onze Vader en zij vormen een familie. En zoals in alle families heb je wat markante figuren. Hier in de Duif grossieren we in markante figuren, en toch zijn wij een Heilige Familie; goed genoeg voor God. Sommigen zijn moeder, sommige vader en andere kind in dit gezin. Het is ons taak om ruimte te bieden om zelfstandig goede en overwogen keuzes te maken omdat wij op eigen kracht ons eigen weg vinden. Kijk maar eens naast je. Je zit naast zo'n geschenk van God. Je bent geroepen tot deze familie, wil je graag een geschenk zijn aan elkaar? Kijk nog maar eens aan, knipoog of knik eventjes als je hem of haar als geschenk ervaart.

En als je net als ik Gods weg zoekt?
Zoek het dan in de aanwezigheid van de Vader en elkaar.
Uiteindelijk vinden we dat pad wel, en zo vond ik ook die baan...
Volgende week begin ik...

Bedankt voor de ruimte die ik van jullie mocht ervaren om mijn eigen weg te vinden.

MvdG

